

3752

3

- 22) Där växte två liljor uppå deras grav
och båda så voro de så lika.
- 23) De växte så högt och de sovo så sött
och därmed så smekte de varandra.

ACC. NR. 3752

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne. Upptecknat av: Ingemar Ingers
Härad: Bara. Adress: Lund.
Socken: Bara. Berättat av Maria Andersson.
Uppteckningsår: 1927. Född år 1858 i Torups Nygård, Bara.

4

Uppteckningen rör "Hans Lästs visa."

- 1) Vid Västervik där låg ett slott
det var så härligt utstufferat,
med silver och med rödan guld
- ja med rädan guld -
uthuggna marmorsten te mura.
- 2) I detta slottet en fånge satt
med band och bojor var han bunden
femton alnar inunder jord
- ja inunder jord -
ibland di drakar och di ormar.
- 3) Till detta slottet hans fader kom
han ville denna fånge lösa:
de tio tusen förgyllande,
- ja förgyllande -
det giver jag för denna fånge.
- 4) För tio tusen han ej lösas kan,
för han har visserligen stulit,
han bär en guldkeddja om sin hals
- ja omkring sin hals -
och därför är han dömd till döden.

Skriv endast på denna sida!

- 5) Bär han en guldkeddja om sin hals,
så har han den visst inte stulet,
den har han fått av sin lilla vän
- av sin jungfru skön -
den har han fått på en trolovning.
- 6) Så tog di strax denne fånge ut
gav honom utur sakramenten,
då ropte han: o du himlens Gud
- o du himlens Gud -
allt detta lider jag oskyldigt.
- 7) Jag sörjer ej för mitt unga liv,
ej heller för det straff jag lidet,
jag sörjer mest för min lilla vän
- för min jungfru skön -
jag tror hon sörjer sig till döden.
- 8) Sörj inte du för din lilla vän
för hon är döder och begravnen,
Ni träffas i himmelen,
- ja i himmelen -
på den stora domedagen.

Kallades Hans Lästs visa, därför att den plögade sjungas av
Hans Läst, ett bygdeoriginal, som härstammade från Värby i Bara s:n.
Anm. av upptecknaren.

ACC. NR. 3752

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne. Upptecknat av: Ingemar Ingers.
Härad: Bara. Adress: Lund.
Socken: Bara. Berättat av Lars Fyr, Vinninge.
Uppteckningsår: 1930 3/5. Född år 1846 i Värby, Bara s:n.

6

Död 1933.

Uppteckningen rör

Majsjungningen å Torups gods på 1860-talet.

De skolle vad såmm i onstes kväll. Ja va ve Torop; så kkomm inschenjören åpp, så sa hann te lafoden: "Ska di sjonga majj i kväll?" - Nä, sa lafoden. - Jo, de ska di, sa hann.

Vi bårja då hos inschenjören, å så hos lafoden å kosken å spektorens å så udad te Änjugåren å Skammarp å Spånghålmen. Så va där mosikant sto å spilla - de va en fiol - så sto fårrsjångaren åppad hann. Di sad åpp å bjöd brännevin (näml. folket som besöktes); di såmm bar äddjen fittj ente syppa, så di skolle ble rörda åu ed.

Godaftan om I hemma är
maj är välkommen
förlåt oss om vi väcker er
gläd oss nu och så den sköna sommar.

Skriv endast på denna sida!

3752

7

Så bag ätte frågte di: "Vill harrskåped höra maj månads visa?"

Så svara di jo ja.

Den lilla lärkans ljuva klång
hon lovade med majmånads-sång.

Stark humle häng på stängerna
så besk malurt i ängarna.

Lät hynnan giva ägg på fat
till pannekaga, äggamad.

Vår skog han harv så grön en hatt
så vill vi alla bö gonatt.

Gonatt, gonatt var kristen själ,
så soven I alla sött och väl.

(När de då va itt sköj bag ätte:

Till nästa år ~~ka~~ kommer igen
så står där en vagga vid tösernas säng).

Så hadde vi vårt jille åmm sýnndan. De va po Torop po en lo.

Vi hadde bo brännevin å kaffe å smörmåda. Själva harregåren bjöd mä,

så vi våga ente säl pó -ed.

Den omtalade ingenjören var förvaltaren Gustaf Lindeqvist på Torup.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

X

3752

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Offrandet vid "Värby tjilla" på midsommarsafton.

Där va samkväm missåmmars-åftan. Di skolle drittja vann åu tjillan. Di komm änna nårrad-ifrå Svedåla. Di komm bodde gånes å tjöranes - ja min liv å kråpp.

Di hadde bridd itt lagen övor tjillan, å di la pänjana i lagened. En hel del ståppa ongor lagened, så de komm nårr i tjillan. De va kåppar-pänja - de va tåll-styvor å sex-styvor. Ja de va trevlet i di tidor.

Di dansa mitt fårr gåren; där va tre mosikantor.

Samkväm här = sammankomst, festlighet. Nårradifrå = neråtifrån. Lagen, lakan. (Enligt uppgift av Lars Hansson, Värby, skulle de pengar, som kommo i lakanet, tillfalla fattigkassan). "Di dansa mitt fårr gåren." Härmed avses en gård som kallas Fingebjer, belägen strax norr om källan. Källan finns ännu kvar. Det är friherrinnan Coyet som förbjudit dess igenfyllande, vilket annars varit påtänkt.

Jfr uppgiften i Provsternes Beskrivelse over Skåne 1624: "Ved Vaerby har stået et H. Legems kapel, som tilforn er blevet meget besøgt av syge." Antagligen var det i källans närhet.

ACC. NR. 3752

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne. Upptecknat av: Ingemar Ingers
Härad: Bara. Adress: Lund.
Socken: Bara. Berättat av Lars Fyr, Vinninge.
Uppteckningsår: 1930 3/5. Född år 1846 i Värby, Bara s:n.

9

Död 1933.

Uppteckningen rör Visan om Hr. Peder.

- 1) Hr. Peder han gångar in på kammargolvet sin
han kammar och han krusar opp sitt hår
sen gångar han sig in till sin fostermoder sin
han frågar vilken död han skulle få.
- 2) Si du skall intet dö uppå sotesängen din
ej heller bliva slagen uti krig,
men akta dig då väl för de böljorna de blå
så de intet förkortar ditt liv.
- 3) Si du skall bygga skep utav rödaste gull
och vimlor utav valfiskaben
och mastorna skall vara utav rödaste guld
och vimlorna de likaså.
- 4) När som vi haver resat 144 mil
sin borjade skepet på att stå
så bad vi till vår Gud och vår fader i himmelen
om hjälp om (vi) detta kunde få.
- 5) Kaptenen han var ju en förståndiger man
han talade förståndiga ord:
så låtom oss nu kasta gulltärning om bord
så får vi se den störste synd har gjort.

Skriv endast på denna sida!

- 6) Den förste gulltärningen på sorgebordet rann emellan de skeparemän och lotten föll på Peter, han föll förste gång vår älskelige konungason.
- 7) Den andre gulltärningen på sorgebordet rann emellan de skeparemän och lotten föll på Peter, han föll för andre gång vår älskelige konungason.
- 8) Den tredje gulltärningen på sorgebordet rann emellan de skeparemän och lotten föll på Peter, han föll för tredje gång, vår älskelige konungason.
- 9) Si först nu dett är jag som största synd har gjort så bekänner jag mitt brott inför Er: tre kjårkor har jag rövat, tre kloster har jag bränt, två flickor har jag narrad och skänt.
- 10) Om någon utav Eder skulle komma i land å min fostermoder frågar efter mäj, säg henne att jag tjenar uti främmande land och har mycket trevligt och bra.
- 11) Om någon utav Eder skulle komma i land å min fosterfader frågar efter mäj, säg honom att jag vilar uti evighetens kval, säg honom att han bättrar sig då.
- 12) Om någon utav Eder skulle komma i land å min fästemö hon frågar efter mäj, säg henne att jag vilar under böljorna de blå, säg henne att hon gifta sig får.
- 13) Så togo de hr. Peter i hans fagergula går och viamlade honom uti sjön, när hr. Peter börja sjunka, började skepet på att gå och vimlorna på böljorna de blå.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Offerkällan i Värby (Värby tjilla).

Där va så kallad åffor-tjilla, å di komm ifrå alla årtor missåmmarsaftan.

Där va bonged itt lågen övor bränn-kared. Så la di pänjana där po laged. Så sto tjärkevardana där å to pänjana ti fattikassan. Kommenalen den va ente då.

Där va dans då. Då komm fålk ifrå alla årtor. Där va Grönvallana ifrå Värby, di va övordådia mosikantor. Di dansa po svären. Ja va där sextiåtta (1868), men strajs ettor så åpphörde de.

Där va många såsom to vann, di som va sjuga - åmm de jore nån nytta, de vidd ja ente. De va en tro männischor hadde.

Svären = gräsväxten, gräsmattan.

3752

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

Ättehögen å Vinninge n:r 18.

Men eget nåck - ja sto där en sýnnda ettormidda - å
ongornän va de liasåmm där sto en häst å rysste si me sillen
po. Å de va liasåmm di hadde vält en vöjn me itt helt jarnlass.
Ja ble så rädd, så ja jittj himm.

Där va en mann, såmm hadde de stället, såmm hidde Nels
Rasmosen. Han hadde bårjad å ville tjöra ud hann. Men han ble
fårbjuden.

Högen ligger å en större höjd, kallad Ljusbjer, och är vida
synlig. Den ligger i den del av Vinninge som hör till Bara s:n.
Första meningen är uttydd således: " Men eget nog - jag stod där
en söndag eftermiddag - och det var liksom där stod en häst
och riste sig med selen på."

Landsk. Skåne, Bara hd, ^{Uppt. år 1927} Bara, Esarp, Lyngby
Nevitshög och Tottarp s:nr
Trollen i 3752

Uppt. Ingemar Ingers
Ber. Olika personer

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

Galgabacken i St. Mölleberga. Dendarne Galjabakken han sto
po pillare julaåftan å nyårsåftan. Där va en dränj såmm re did
po väss-mål julaåftan ellor de va nyårsåftan. Å där bode tråll,
å di komm ud me en bågare å ville hann skolle drittja. Å hann
slo denn övor si, å där va tre dråppa såmm ble spillta po lännen
po hästen å där jittj skinjed åu. Å di hadde tad en kristen
männisja, å honn sa: "Ri po de årda å ente po de hårda." Å hann
re tvärt övor fårorna ti Myllebarja. Å når han då komm himmed -
de va i denn gåren såmm Olof Jippsen han har - så va di te riss
å skolle yppna å stänja fårr hann, så snart hann komm. Menn så
fort di hadde stänjd portana ettor hann, så va di där å slo larm
po porten. Menn så la hann si ongor krobban åmm natten - ti jus
skolle hann ente gå.

Menn hann bejikk si, menn hästen hann dö. Åmm de e varkelet,
de vidd mann ente.

Ovanstående är alltså en variant till Ljungby-horn-sågnen.

3752

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

Rövarna i Vinninge. (Hyby s:n). De va äppe i kollen här po Hälledals-planen, där va rövare. Å där va itt le imellom Bare å Vinninge, ve Bare smiddja, di kalla Stuestätte-leed. Å där va tål (12) såmm hadde gaddad si ihoppa å röva alla där komm ijennom leed. Så hadde di en klåkka inje i kollen, så när di yppna leed, så rinjde de, liasåmm de rinjor hos en hannlare. - Å di hadde tad en kvinja i Vinninge, å honn hadde begåd en sådden ed, så honn fittj allri låy å yppa ed. Menn så hadde honn kommed äpp ti Vinninge - "å ja ska allri si -ed fårr nån männischa, menn ja betjännor -ed ^{alltid} fårr kakkelonen."

Å di hadde tål jevär såmm lå laddade po bored. Å så hadde honn sajd, åmm di va rektet start beväpnade - så ifrå tål ti itt såu di middes-sömn; å då åmm di va rektet manstárka, så skolle honn jálpa dåmm å övormanna dåmm. Å de hadde di jort ässe, så ble de slut po de eländed.

Menn de va en skräck fårr alla männischor, å där va många såmm ble rövade där. Di bode inje i ättehöjen ve Galtasölan.

Nr. Skanska Folkminnen 1939 sid. 22.

3752

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

Truls riddares döttrar i Vinningetorp.

De va Tröls riddare; hann bode i Vinninje tårp. Hann hadde två dāttra, å di ble våll-tana åu didarne rövarna. Där har åsse vad Tröls riddares visa; min far hann har snakkad åmm na.

Jfr uppteckningen från 1624 i "Provsternes Beskrivelse over Skåne" i danska Rigsarkivet. Tryckt i Skånska folkminnen 1929, sid. 22. Den omtalade visan, som berättaren endast kände genom hörsägen, motsvarar nr 338 i Danmarks gamle folkeviser (Hr, Truels döttré). Eva Wigström har omkr. 1880 upptecknat en något fragmentartad variant av samma visa från Norrvidinge i Harjagers hd.

ACC. NR. 3752

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat av: Ingemar Ingers
Härad: Bara Adress: Lund
Socken: Esarp Berättat av Johanna & Maria Åkerberg
Uppteckningsår: 1927. Född år i Örup, Esarps s:n

16

Uppteckningen rör Julfirandet.

Två måltidor skolle di ha julaaftan. Å så julaaftan så ble där lajt tre brö po bored. Å di fick di ente röra, di skolle bara lia där fårr en festlihed. Å di skolle ble där ti dan ettor ann-da jul.

Di skolle ente jyssla úd juladá. Di hadde itt vars:

"Julaaftan å julada, då har vi så gått såmm vi vill ha, men ann-da jul, då jemmor mor sitt goa sul, å då sior far: påga, står ente här å kågar, ud å mågar!"

Ann-da jul så skolle alla kräjjen ha salt; allt vårt kräj fick salt.

Di brugte fånga en ful å släppa inj i stuan hos nabóana.
Så bant di itt brev po julafulen. Där sto itt vars, såmm far hade
skreved:

"Liten fågel ur sitt näste
kommer såsom julagäste
och vill edra rätter smaka
och vill sen ha svar tillbaka."

UNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Så skrev vår far. De va ässe en set di hade. Far han va
kläckare.

Så skolle di gå å hälsa pó varandra mé, i julen. Di skolle gå
å hälsa en go jul po allli hoppa, så bruga di. De va ente förän ann-
da jul. De va såmm di "hälsa jul."

Så skolle di börja dansa. Då ska ja si hår di hade. Då jick
pior å dränja å sänor å dättra ihoppa - där jores injen forskäl.
Å va Å va de rektet doktet husbónafålk, så bjöt di mad.

ACC. NR. 3752

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne. Upptecknat av: Ingemar Ingers.
Härad: Bara. Adress: Lund.
Socken: Esarp. Berättat av Johanna & Maria Åkerberg
Uppteckningsår: 1927. Född år i Örup, Esarps s:n.

18

Uppteckningen rör Sägner om kyrkklockor.

Esarps kyrkklocka. Nu hänjor tjärkekläckan i gövelen, men för i varden ijén så hänjde hon i en kläckestapel po tjärregären. Å här va två kläckor, å den ena flö nårr i Tjærtjemaen. Stapelen jittj itú, å hon for nårr där i Tjærtjemaen. Di har forsöjt å ta åpp na. Di hade na åppe i kanten - där va en mann i Albärta va mé - de va i farses tid. Så konne di ente få na åpp. Så va där klågt fålk. Di sa: Ia kläckan va i fred, så ska där itt par tvillinja-kalla dra na åpp, forúdan ti å stå å kränja me na. Men I får ente ji dämm sepererad miltj." Men kvinjan hon va snål, å di fittj sepererad miltj. Å då jikk den ene kalen po knä, når di skolle

dra åpp klåckan, så fittj di ente klåckan, å honn liddjor där inú,
di vidd hår hon liddjor, hon liddjor i tjårtjemaen.

Tjårtjemaen: Kyrkomaden, en äng nedanföör Esarps kyrka.

Göddelöv kyrkklocka stjåles till Veberöd. Månne i Jyddelöv
där hade di två klåckor. Så fondera di po de va fårr méed fårr
Jyddelövana, å i Vevre hade di bårra en. Så skolle Vevrena fårsöja
po å stjela en klåcka ifrå Jyddelövana. Å de jikk gått ann, men
di skolle tjöra me hinjsta, å di fikk ente fylla väjjen å skolle
tjöra lia övor alla markor, stenhjäre å allt. Å där va fallen
mien sni. Å di for inj po tjårregåren å to klåckan å for åmm ijenn,
lia övor alla markor. Å nu e där två klåckor i Vevre tjårka, å de
e Velandors farfar här åppe, såm har tad denn klåckan.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Dansa björn: "De va en såmm hidde Elna ifrå Värpinje; hon dansa bjärn."

Man tog upp kjolarna bakifrån och höll dem uppe och viftade med armarna och rörde sig långsamt runt.

Bryda arm: Två hålla varandra i armkrok; den ene skall försöka slå den andre över.

Väja salt: Två stå med ryggarna mot varandra och armarna om kors om varandra och skola skiftevis lyfta varandra på ryggarna.

Dra knog, detsamma som "finjerkråg" d.v.s. fingerkrok. Särskild beskrivning ej erforderlig.

Dra knog övor ajselen: En tredje står emellan de två, som dra knog.

Mala senopp (senap) är samma lek som på vissa orter kallas mala salt.

Gå po hännornaGå po styltorHåppa båkk

Tillgå som vanligt och tarva ingen särskild beskrivning.

Håppa kråga: Man sitter på huk och hoppar framåt.Slå om hasor: Två ligga vid sidan om varandra men vända åt olika håll. Så försöka de slå varandra över ända med högra benet.Bida i täenTas livtagTas kragatag

Ingen särskild beskrivning erforderlig.

Preja ud farmors yja: Två stycken sätta ett ljus på en stol och ha en lång stång. De stå med ryggarna emot varandra. Den som vänder ryggen mot ljuset försöker stöta till ljuset med stången, under det den andre styr stången ifrån. (Preja peta, sticka).Lägga bened po nacken: Att bocka sig ner och dra upp benet bakom nacken.

Markus å Lukas: Två personer gå omkring mitt på golvet med förbundna ögon. Den ene föreställer Markus och den andre Lukas. Lukas skramlar med en nyckelknippa, och Markus ropar för jämnt: Var är du Lukas? Så skola de försöka få tag i varandra. De kringstående ta ofta de båda agerande om livet och snutra dem runt för att ännu mer förvilla dem. Förekom särskilt såsom jullek.

Pittja fyrtja: De lade en peng på en sten och slog med en mindre sten på kanten av pengens, så att pengens vände sig om. De fick inte slå mer än ett rapp var.

Sko blackan: "Di skolle sidda po en ronnor stång å ha benen om kåss. Så skolle di ha en tjäpp i hannen å stöda ifrå den ena sian å ti den andra. De va frågan om å balansera.

För var gång man stötte med käppen, skulle man räkna. Den som kunde stöta mest var värst. När de räknade, så skulle det vara så kallt som de slog i hästskosöm. Kunde de räkna till 32, så hade de skott alla 4 benen på hästen.

Trå nålen i månaskinn: En annan lek var att sitta och balansera på en stång och trä i en nål. Detta kallades att "trå nålen i månaskinn. Denna lek hade meddelaren sett i Rävstad (Böringe socken, Vemmenhögs hd). (Månaskinn: ljudlagsenlig form för månsken).

Slå kane (näml. på isen) behöver ingen särskild beskrivning.

Slå kollorbytta " " " "

Smi: Smi två: Med knytnäven slog man omväxlande på knäet och hakan på sig själv.

Smi tre: Med knytnäven slog man omväxlande på knäet, pannan och hakan.

Lua om kapp d.v.s. springa (löpa) i kapp.

Spänna tjärka: "Alli hoppa sto i en kriss. Så sto där en i mittelen å en tí, som slo hann i ännen me flada hannen. Så sprant han tebagga, å så hålt alla åpp hännorna. Så skolle hann jissa vimme de va som slo hann."

(Lektes mycket av beväringarna på Revinge hed).

Stå po hoeded: Ingen beskrivning behövlig.

Ria ajslor, d.v.s. rida axlar. Den ene rider på den enes axlar med benen hängande framtill.

Sidda po flaska förekommer särskilt såsom jullek (julalej) och består i att sitta och balansera på en stark glasbutelj.

Ta pänjen: Di la en pänj po bored å skolle bokka si baglänjes å ta pänjen me mongen. Den som då va varre konne ta pänjen po en stol.

Vöva vallmall: antagl. en förenklad form av sångleken med samma namn, som även är känd.

Man höll i varandra två och två med uträckta händer och paren ställde sig i en rad. Det första paret skulle kryssa mellan alla de övriga paren, därefter det andra paret o.s.v. (Lektes på 1880-talet av skolbarnen i Lyngby).

Ji duor: Man band om ögonen på två personer, som satte sig mitt för varandra. De fick ett tefat med vatten eller socker och skulle ge varandra in. Vanligtvis kom det vid sidan om.

Låna varme. Deltagarna sitta på var sin stol. En går omkring med en käpp och stöter i golvet och frågar: Får ja låna varme? Man svarar överallt: Gå te nabóens. När den som frågar tröttnar på detta, släpper han käppen i golvet och ropar: De brännor i hela stan. Då rusa alla upp och byta platser. Den som gick omkring försöker få sig en plats. Den som då blir utan sittplats skall gå omkring på nytt och låna varme.

(Leken torde vara vanlig i hela Sverige - med någon skillnad i replikerna). Anm. av upptecknaren.

Blingeåkk: Deltagarna sitta i en krets. En går omkring med förbundna ögon och sätter sig i knäet hos en och en och försöker gissa vem han satt hos. Gissar han rätt, så får den, som han (eller hon) satt hos, upp och gå med förbundna ögon på samma sätt.

Anm. av upptecknaren: Leken allmänt i Sydskåne på detta sätt. En vanlig och omtyckt jullek.

ACC. NR. 3752

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

26

Landskap: Skåne Upptecknat av: Ingemar Ingérs
Härad: Bata. Adress: Lund.
Socken: Nevitshög. Berättat av Anders Henriksson
Uppteckningsår: 1927. Född år 1852 i Nevitshög.

Uppteckningen rör En fingerad auktionskungörelse.

Genom öppen och frivillig fastighets- & lösöreauktion, som förrättas vid näppstar hus (?), kommer att försäljas hela skattehemmanet Fjällebo, beläget vid Stora Dunderhyddan och Hasselbacken vid börande dagar & ställe, som försäkras vara i fullkomligt stånd. Köparen får tillträda nästa kväll under en skinnfäll.

Lösörepersedlar, som är skratt och gnitter, silver och gitter, ett rätt äkta gammalt gubbskägg, en träsko ifrån Råmm, 50 års gammal mödom, ett lispund skoffor, tre stycken roffor, gamla skor och kalkoneslör, gamla piskor, utnötade viskor, tre sönderslagna stensåla, tre å-brytta synåla, 1 krocke-ben,

1 skorim, 1 piskagomme-skräppa, 1 mö-taska och tre marker tobaks-
aska, en myckenhet av oberedda hudor & skinn, av loppor & lus,
ryttor & mus, mycket mera, som ej så noga kan spissefiteras.

Den som dessa saker vill handla och nyttja, skall gå ing i
stuan å ta pó si luan. Köpet ska ske med rätta, kuraschet ska han
ha i hättan, och inte stå och hala, utan strax betala. Inte stå å
dondra å inte stå å fondra. Inte stå å hala, utan strax betala.

Hava vi med våra namn egen-underskrevet:

Balsam Storfäll, Håkan Lävenström och skrivare-Bengt Komfors.

Smörhattar i skogen, vaxläder och pappersskor och növor-hanska
är hans klädedräkt.

Det är skrevet på Eva gård på andra sidan om Finggers-gården.

Vilken alla tillhörande efterträdelse länder.

17:e dagen i förgår och 14:e året i fjor.

"Den lärde ja åu en gammal tös, hon hidde Karna, denn tösen."

ACC. NR. 3752

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne. Upptecknat av: Ingemar Ingers
Härad: Bara. Adress: Lund.
Socken: Tottarp. Berättat av C.W. Oscarsson, f.d. kantor.
Uppteckningsår: 1927. Född år 1864 i Kristdala. Död 1929.

28

Uppteckningen rör Söders skald.

(Den kringvandrande folkskalden Christoffer Persson, kallad Södrens skald, född 1844 i Bjereshög, död 1901 i Södra Sallerup. Besökte ofta Tottarp).

"Alla stora skalder är fyllehundar liksom jag" sade Söders skald.

"Ni har väl inte en liden, liden tår, ja har så ont i min mave".

När folk hade haft bjudningar, så samlade de samman sladdarna ur glasen, både brännevin, konjak, punsch och bordsvin, och slog det på en flaska, som de gömde till Söders skald.

"De va itt harlet vått" sade då Christoffer om denna obestämda bara dryck.

Han var gärna klädd på något uppseendeväckande sätt. När det var kallt, hade han en muff, som han satte bredvid sig i dyngan, när han ville snyta sig. En gång gick han i Malmö och bar skjortan utanpå kläderna. När han kom till Anders Nils' i Kabbarp, så sydde flickorna fina knappar i hans rock i stället för de gamla.

En gång då där var födelsekalas på Gustafslund i Tottarp (på 1890-talet) infann sig skalden och höll då ett högstämt tal om kärleken m.m. och yttrade mitt i talet: " Jag kan tala om för mitt herrskap att jag syr madrasser."

En tid bar han med sig "Guds verk och hvila", som han lånade ut till pålitliga personer.

"Se min far han va skolemästare i Bjereshög", brukade han säga.

(Se vidare: Elin Johansson: Södrens skald. Lund 1928.)